

Årsbok 1974

Göta Segel Sällskap

Stiftades den 10 aug. 1895

INSIDORNA

Sid.

- 2 Annonsförteckning
- 3 Oljekris i allas tankar?
- 4 Verksamhetsberättelse
- 8 Styrelse
- 10 Kostnader
- 12 Avgifter
- 14 Segla till Norrland
- 20 Flipperlängren
- 24 Göta 30-an
- 26 Positivt
- 29 Högtidsseglingen
- 30 Jungfruholmarna i tiden
- 32 Majsegling med Spica
- 35 Våra Ungdomar
- 36 Julsegling
- 37 Gubbkör
- 39 GSS-arrangemang
- 40 Korv- och Paketkoret
- 41 Nu flaggar vi
- 42 Båtregister
- 46 Vårdopp och notiser
- 49 Julfesten
- 50 Medlemsregister

Götarna

 GÖTA SEGEL SÄLLSKAP ÅR 1974

VÅRA ANNONSÖRER OCH MEDARBETARE:

På följande sidor redovisas kända etablerade firmor med mångårig erfarenhet i allt som rör båtägaren. Det är vår förhoppning att annonsförteckningen skall vara till hjälp och vägledning.

Vi vet att inom varje firma står alltid fackmannen till vår hjälp.

Sid.

7	Asta Färghandel	47	Kanon segel Peder Cederskiöld
7	Alero Färger	11	Malmgrens Motor AB snurren
24	Bergsunds Färghandel	45	Prisma Färgfoto AB
diapos/film
27	Biresack Livsmedel	60	Truckservice AB
59	Båttillbehör Firma	Omslaget	Örtengren Segelmakeri
25	Erlandson Byggplast		
Omslaget			
	Fisksätra Varv AB		

Redaktionen:

Arne Barthelson och Gunnar Olsson

Gunnar Pilbring trycker

OLJEKRIS I ALLAS TANKAR?

När detta skrivs, har vi just upplevt en oljekris och det behövs bara att det blir oroligt i arabstaterna så kan oljekrisen uppstå igen. Energibristen är i dag ekonomiskt och politiskt betingad, men någon gång blir den verklig. Detta borde väl inte oroa seglarna så mycket men vid närmare eftertanke så blir vi drabbade ganska hårt. Blir det förbud mot motorer på sjön, är det t. ex. ganska svårt att slussa. Det kommer att ta lång tid ut på fredagskvällarna och hem på söndagarna, om det ej blåser. Det blir svårigheter med följebåtar på kappseglingarna och på våra juniorläger. Svårast blir det emellertid för våra motorbåtsägande kamrater och minnen från krigsåren 39—45 dyker upp. Själv började jag segla -43 och till de positiva sidorna hörde då ensamheten och tytnaden på sjön och eftersom det inte fanns några grabbar med bilar och motorcyklar, så samlades det alltid mycket flickor på bryggorna i förhoppning om att få åka med. Men hur var det då för motorbåtsägarna?

Ja, de som var med då, har väl ungefär följande minnen. Första sommaren blev båten sjösat i vanlig ordning, med hopp om att kriget skulle ta slut. Följande somrar blev i många fall båten kvar på land och flera motorbåtsägare köpte eller hyrde sommarstugor. För

det mesta blev då dessa båtägare borta från hållivet för alltid. Andra lösningar på problemet föddes också. Det var flera som monterade in en trampcykel i stället för motor och för att ta vara på vinden riggades ett medvindssegel. Enligt påståenden så lär denna lösning fungerat hyggligt på mindre båtar. Experiment med karbidgas, gengas, sprit och finurliga årtullar förekom också. För de verkligt sjöbitna motorbåtsägarna var kanske den naturligaste lösningen att snabbt bygga eller köpa en segelbåt eller att följa med och låna seglande kamraters båtar.

Även om det nu inte blir någon energibrist i sommar, så må vi erkänna att vi fått en tankeställare för framtiden. Det är inte vettigt att installera flera hundra hästkrafter för att åka omkring på sjön. Priset på bensin och olja kommer nog att få många motorbåtsägare att »tänka om». Det kan också ifrågasättas om det är vettigt att utlokalisera hamnar och varv, som folk har svårt att nå utan bil från sina utlokaliserade bostäder. Vår egen varv- och hamnfråga är ju som vanligt högaktuell och nu har vi ytterligare en synpunkt att ta hänsyn till. Med sistlidna ljuva sommar i minnet och med bästa förhoppningar om kommande sommar skall vi tillsammans hoppas att allt blir »som vanligt».

Sven Ejdestam

VERKSAMHETSBERÄTTELSE FÖR ÅR 1973

Styrelsen för Göta Segel Sällskap får härmed avlämna följande verksamhetsberättelse för år 1973.

Sällskapet hade vid årets slut totalt 546 st medlemmar varav 88 damer. Därav 95 st redovisade i ungdomssektionen (68 manliga och 27 kvinnliga). Antalet båtar var vid årets slut 273, av dessa 185 segelbåtar, 5 kanoter, 31 jollar och övriga centerbordsbåtar och 52 motorbåtar.

Styrelsen har bestått av följande personer: ordförande Sven Ejdestam, vice ordförande Leif Wiegurd, sekreterare Inger Hallberg, kassör Dieter Bergau, ungdomsledare Per-Johan Ytterman, suppleant Sven Erik Friberg. Under året har 3 allmänna möten och 9 styrelsemöten hållits. Årsmötet hölls i Vårdshuset Tanto den 16 februari 1973.

GSS var som vanligt medarrangör av Mälaregattan, Mälarens Seglarförbunds Högtidssegling arrangerades av GSS i samband med vår egen Högtidssegling »Kräftköret» den 11 och 12 augusti 1973. Det traditionella »Korv- och Paketköret» ägde rum den 29—30 september 1973.

Varven är fullbelagda som alltid. Gröndal har 59 båtar upplagda för vintern och Långholmen har 90 st. I »Malten» ligger 20 st kanoter och jollar.

Det har inte hänt något speciellt varken på varven eller i hamnarna under året. Långholmen har dock fått ett nytt mastställ i plåtmastskjulet. På Jungfruholmarna har installerats en el-pump för färskvatten i klubbhuset och det har också satts upp en kran på gaveln utanpå huset. En av uthyrnings-

stugorna har fått ny panel på verandan och hela huset har målats.

Ungdomssektionen har under året deltagit med Flipperjollarna bl. a. på Mälarregattan och SS Vegas höstregatta på Stora Värtan. Vid midsommartid motto GSS, som gåva, 2 st optimistjollar av plast av Idrottsstyrelsen. Dessa används flitigt på Jungfruholmarna. Två seglarläger har hållits veckorna efter midsommar. Båda lägren var som vanligt fullbelagda.

Styrelsen tackar alla som under året hjälpt oss i vårt arbete eller på annat sätt varit Sällskapet till nytta.

Stockholm den 22 februari 1974.

*Sven Ejdestam
Leif Wiegurd
Inger Hallberg
Dieter Bergau
Per Johan Ytterman
Sven Erik Friberg*

Kommitteberättelser

Ungdomssektionen hade vid årets slut totalt 117 juniorer. 95 st under 15 år — 68 pojkar, 27 flickor — samt 22 st över 15 år varav 4 flickor.

Vinterfesten i januari inledde årets verksamhet. I Hägerstensåsens Medborgarhus var det dukat till fest och

över 80 barn och vuxna kom för att kasta ut granen. Lennart Hellström tillsammans med Lars-Erik Andersson och fru stod för musik och lekarrangemang.

I februari—mars körde Leif »Sotarn» Svensson hårt med kappseglingsregler nere på Borgargatan. Ett tiotal juniorer samlades en kväll i veckan och gnuggade regler och taktik. I april drog vi ned till »Malten» och putsade upp Flipprarna. En tämligen kall maj lade en hel del hinder för träningssegling men några gånger var vi i alla fall ute. Under maj och juni deltog Flipprarna på Rasta. Dels småbåtsregattan, dels Mälarregattan. Runt midsommar var det så dags för lägren igen. Dessa var som vanligt fyllda till brädden av seglingssugna grabbar och tjejer. Ledare var Rolf och Lena Wiegurd, Leif Svensson och Harry Aaltonen. För hushållet och fågring stod Helena Aaltonen samt Maivor Bergau. Under hösten deltog Flipprarna traditionsenligt på SS Vegas höstregatta på St. Värtan. Dessvärre uteblev placeringarna p. g. a. bankrångel under lördagen, samt trombvindar under söndagen.

Om kylan lade krokben för träningssegling under våren så gjorde vinden det inte sämre under hösten. Regn och blåst omintetgjorde bl. a. en Eskadersegling till Jungfruholmarna. Under november träffades alla lägerdeltagarna tillsammans med ledarna nere på Borgargatan. Stämningen var på topp och kvällen blev sen.

Slutligen ber jag att få tacka för mig och önska min efterträdare Rolf Roos lycka till som ungdomsledare.

Stockholm den 24 januari 1974.

Per Johan Ytterman

VARVSKOMMITTÉN LÅNGHOLMEN

Göta Segel Sällskaps varv på Långholmen har under säsongen 1973—74 inte förändrats på några väsentliga punkter.

En förbättring av mastförvaringsutrymmet i det stora plåtskjulet har gjorts, ett nytt mastställ har satts upp, vilket gör att även de längsta masterna kan beredas plats.

»Telefonkåken» färdigställdes under våren och målades såväl ut- som invändigt. Under vårstädningen ommålades även mast- och skåpskjulet bredvid telefonkåken. Under vårustädningen -73 städades telefonkåken en gång per vecka av 2 medlemmar per gång, detta gjorde att det oftast var snyggt och rent där och våra raster kunde tillbringas i ny trivsamt miljö. Varvets beläggning perioden 73—74 har fördelats enligt följande 85 segelbåtar och 5 motorbåtar.

Meddelande till samtliga båtägare

Det vore tacknämligt om de medlemmar som önskade varvsplats på våra respektive varv sänder in sina varvskort i god tid samt självklart sänder in sina kort över huvudtaget.

Det finns medlemmar som vid varvskommittéerna måste ringa och fråga om de vill ha varvsplats, här måste det till en bättring.

Samtliga medlemmar som säljer sina båtar eller av annan anledning ej önskar varvsplats efter det att de erhållit varvsplats, måste ovillkorligen meddela varvskommittén detta. Båt får som bekant inte försäljas med varvsplats. Att samtliga medlemmar med

varvsplats också skall närvara vid vårstädningen efter sjösättningarna borde vara självklart, tyvärr har det under de sista åren inte varit helt klart med detta.

Tidpunkten för vårstädningen -74 kommer att anslås i samband med sjösättningarna. Preliminär sjösättning våren 1974 20 april (med truck).

Arne Hallberg

OPTIMISTJOLLAR I GSS

Från Stockholms Idrotts- och Friluftsstyrelse fick GSS 2 stycken Optimistjollar. Vilken Lycka! Det är nog så, att våra fina Flipprar är lite för svåra för de yngsta, dessutom tar det några minuter att rigga. Optimistjollen är lätt att rigga och oöm. Den liksom Flippern är rekommenderad av SSF som juniorbåt.

Vi bör nog satsa på flera Optimister, ja, kanske vi t. o. m. vågar hoppas på flera i gåva.

Sven Ejdestam

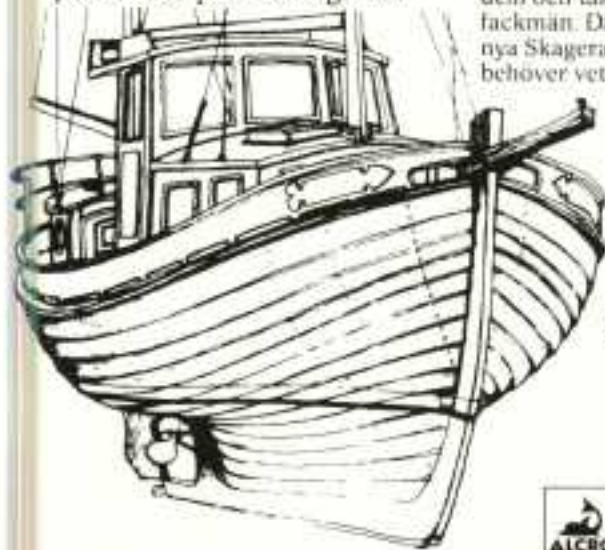
Heléne och Håkan i »Paradisets».

Skagerak - båtvardsserien för båtar i Sverige.

Båtar i Sverige får stå ut med en hel del. De ska klara vatten som ömsom är iskallt, ömsom sommarljummet. Ordentliga oväder under vårar och höstar avbryts av sommarens brännande sol. Alger och havstulpaner trivs i våra vatten.

Skagerak färger, fernissor, spackel m.m. hårdtestas och tillverkas i Sverige sedan många år för att skydda din båt mot just de här påfrestningarna.

I serien ingår allt från hårdlackfärgen Alfodur och den hög-effektiva bottenfärgen Skagerak Racing till Impregnerande Grundolja och Båtrubbing. Produkter som behövs för riktig vård av båtar i salt- och sötvatten.

Hämta nya båtvardebroschyren!

Skagerak finns i Spektrumbutikerna och hos andra färghandlare med Alcro-färg över hela Sverige. Gå in till dem och tala båtvaro med riktiga fackmän. Där hämtar du också den nya Skagerak-broschyren, med allt du behöver veta om rätt vård av din båt.

*Den här fina
teckningen finns
som plansch
(40 x 60 cm) i
Skagerakbroschyren.*

ALCRO färgbutik

ASTA FÄRGHANDEL

SJÖBJÖRNSVÄGEN 1 · GRÖNDAL · TEL. 19 89 89

Långholmsgatan 5 Tel. 68 88 01

GÖTA SEGEL SÄLLSKAP

Sekretariat: Borgargatan 14.

Postadress: Box 9022, 102 71 Stockholm 9. Postgirokonto 28 48 48-9.

Varv Långholmen: Tel. 68 40 24 — Varv Gröndal: Tel. 45 20 81.

Jungfruholmarna: Jungfrusund 170 10 Ekerö.

STYRELSE:

Ordförande: Sven Ejdestam, Sörgårdsvägen 69, 184 00 Åkersberga.
Tel. 0764/236 76.

V. ordförande: Leif Wiegurd, Norrskogsvägen 43, 145 72 Norsborg.
Tel. 0753/737 10.

Sekreterare: Inger Hallberg, Våruddsringen 62, 127 41 Skärholmen.
Tel. 710 85 95.

Kassör: Dieter Bergau, Krokvägen 11, 122 32 Enskede.
Tel. 39 31 02.

Ungdomsledare: Rolf Roos, Saltvägen 39, 1 tr., 123 56 Farsta.
Tel. 94 17 54.

Suppleant: Sven-Erik Friberg, Klockarvägen 5, 141 47 Huddinge.
Tel. 774 27 56.

Hannbef Långholmen:

Sven Palén, Folkskolegatan 4, 117 35 Stockholm. Tel. 68 57 23.

Tillsyningsman för Jungfruholmarna:

Karl Olsson, Ekenbergsvägen 45, 117 48 Stockholm. Tel. 45 30 96.

Jungfruholmskommitté:

Gunnar Keijser, intendent, Dammtrappsvägen 31, 121 63 Johanneshov.
Tel. 49 38 65.

Wilhelm Sandberg, Klas Isaksson, Göran Andersson, Karl Olsson, Gösta Berndtson,
Åke Thorbjörnsson, Cary Florén.

Kappseglingskommitté:

Sven Ejdestam, eskaderchef, Sörgårdsvägen 69, 184 00 Äkersberga.

Tel. 0764/236 76.

Erik Jansson, Rune Kristoffersson, Per Lanz, Erik Tohr, Bo Eriksson, Clas Siltberg, Nils Olof Olsson.

Festkommitté:

Bo Eriksson, klubbmästare, Porläbacken 5, 124 45 Bandhagen. Tel. 47 39 46.

Arne Sandberg, Tommy Andersson, Laila Wiegurd.

Valberedningskommitté:

Lasse Hagberg, sammankallande, Hallunda Gårds väg 32, 145 73 Norsborg.

Tel. 0753/806 06.

Keijo Aaltonen, Per Ove Bergström, Kjell Emilson, Per Johan Ytterman.

Varvskommitté Långholmen:

Arne Hallberg, varvschef, Vårudströingen 62, 127 41 Skärholmen. Tel. 710 85 95.

Kent Frimodig, Gunnar Hagliden, Stefan Kindborg.

Varvskommitté Gröndal:

Will Bäckström, varvschef, Gröndalsvägen 5, 117 46 Stockholm. Tel. 18 48 67.

Rolf Bäckström.

Ungdomsarbetsgrupp:

Rolf Roos, Saltvägen 39, 1tr., 123 56 Farsta. Tel. 94 17 54.

Kenneth Fredlund, Ove Oskarsson, Solveig Roos.

Uppvaktningsgrupp:

Erik Jansson, sammankallande, Bondegatan 70, 116 33 Stockholm. Tel. 42 40 07.

Tore Stark, Gunnar Andersson.

Arboksredaktion:

Arne Barthelson, sammankallande, Hemvärnsvägen 2, 141 42 Huddinge 2

Tel. 774 23 73.

Gunnar Olsson. Tel. 69 66 27. Ove Nilsson.

Revisorer:

Kaj Widström, Kvarnhagsvägen 94, 145 60 Norsborg. Tel. 0753/782 30.

Bertil Frisk, Vindragarvägen 4, 117 40 Stockholm. Tel. 68 39 91.

Revisorssuppleant:

Gunnar Bergström, Anders Reimers väg 13, 117 40 Stockholm. Tel. 84 10 39.

Radioombud:

Sture Ahlbin, Bildhuggarvägen 17, 3 tr., 121 44 Johanneshov. Tel. 59 89 92.

Kostnader

INGÅENDE BALANS KONTO 1973.1.1

Tillgångar

Kassa	352: 39
Postgiro	1.017: 04
Bank, sparkonto	10.004: 35
Bank, sparkassa	63: 68
Bank, kapitalsamlingsräkning	145: 30
A konto fordringar	700: —
Div. personer (Målarregattan)	427: 23
Jungfruholmarna	1: —
Långholmsvarvet	1: —
Gröndalsvarvet	1: —
Inventarier	1: —
Kronor	12.713: 99

Skulder

Ej utnyttjade anslag	450: —
Investeringsfond	4.362: 83
Dansbanefond	1.825: —
Kapital	3.213: 77
Banklån checkkredit	2.862: 39
Kronor	12.713: 99

VINST- OCH FÖRLUST KONTO 1973.12.31

Utgifter

Jungfruholmarnas omk.	3.048: 50
Hamnomk. Långholmen	4.840: —
Hamnomk. Gröndal	4.011: 40
Varvsomk. Långholmen	3.223: 50
Varvsomk. Gröndal	3.298: 45
Arkivomkostnader	534: 40
Koppsseglingar	2.635: 72
Målarregattan	3.009: 28
GSS-nytt och årsboken	7.966: 40
Utgiftsräntor	146: 28
Skatt	1.448: —
Elavgift Malten	500: —
Elavgift Långholmen	618: —
Elavgift Gröndal	619: 45
Elavgift Jungfruholmarna ..	940: 20
Telefonavg. Långholmen ..	423: 60
Telefonavg. Gröndal	395: 40
Administration	3.773: 65
Sammanträden	869: 28
Fester	5.565: 15
Porto	1.994: 05
Försäkringar	1.820: 20
Uppvaktningar	960: 95
Avgifter till förbund	1.137: —
Ungdomssektionen	1.410: 40
Jollarna	2.849: 85
Övriga kostnader	2.565: 88
	60.604: 99
Avsätts till invest.fond	6.362: 17
Överskott	496: 56

Kronor 67.463: 72

Inkomster

Årsavgifter	14.811: —
Straffavgifter	71: —
Sköp- och bodavgifter	1.605: —
Inregistreringsavgifter	3.450: —
Arbetsplikt	480: —
Båtavgifter	39.190: —
Gåvor och anslag	3.622: 60
Intäktsräntor	29: 02
Ständertar	1.569: 50
Jolleligret	2.635: 60

Kronor 67.463: 72

UTGÅENDE BALANS KONTO 1973.12.31

Tillgångar

Kassa	1.195: 79
Postgiro	616: 86
Bank, sparkonto	16.302: 35
A-konto fordringar	500: —
Jungfruhölmarna	1:—
Långholmsvarvet	1:—
Gröndalsvarvet	1:—
Inventarier	1:—

Kronor 18.619:—

Skulder

Dansbanefond	1.825:—
Investeringsfond	11.175:—
Kapital	3.710: 33
Banklån, checkkredit	1.908: 67

Kronor 18.619:—

B. MALMGRENS MOTOR AB

ASOGATAN 144, 116 24 STOCKHOLM Tel. 08/41 68 05, 41 78 20

Vid försäljning
och reparation av:
Båtmotorer, Gräsklippare
Mopeder, Transport-
mopeder och Jordfräsar
anlitavår specialverkstad.

Vi är representant för
Monark-Crescent Bolagen

Vi förvarar även era
Mopeder och båtmotorer
under vintern.

OBS. Jordfräsar uthyres

AVGIFTSBESTÄMMELSER 1974

Inträdesavgifter:

Senior	60:—
Junior fr. o. m. 15 år och familjemedlem	15:—

Nyttjanderätt:

Uttages av senior när denne första gången utnyttjar hamn eller varv	200:—
--	-------

(Gäller ej tidigare junior.)

Avgifter per år:

Medlemsavgift:

Senior	50:—
Junior fr. o. m. 15 år och familjemedlem	25:—
Junior t. o. m. 14 år	5:—

Båtaavgift:

Senior (som ej utnyttjar sällskapets hamn eller varv)	20:—
Junior (som ej utnyttjar sällskapets hamn eller varv)	10:—

Hamnavgift:

Bryggplats (som ej utnyttjar sällskapets varv)	150:—
Kanotbryggan (för kanot eller jolle som ej utnyttjar sällskapets varv)	50:—
Skåp i mån av tillgång	25:—
Uppdragning av boj enligt ordningsregler för hamn	100:—

Varvsavgifter per kvart:

Långholmen	13:50
Gröndal	15:50
Reimersholme, Ungdomssektionen (endast segelkanot och jollar)	8:—

(Ovanstående varvsavgift innefattar hamn-, varvsplats och båtaavgift.
Pensionärer betalar halv varvsavgift.)

Grundavgifter för samtliga varv	30:—
Båt som ligger uppe på varvet mer än 10 dagar under tiden 1 juni—15 september erlägger halv varvshyra (gäller ej aktiva kappseglingsbåtar och jollar).	
Sliptagning (tillfaller slipskötaren)	15:—
Arbetsplikt*	60:—

Jungfrubalmarna:

Hyra för husen:

Per påbörjat dygn	10:—
Per vecka	60:—

För avgifter som är förfallna till betalning uttages 10 % straffavgift.

* Medlem fr. o. m. 15 år som utnyttjar Sällskapets anläggningar är skyldig att varje år utföra minst 8 timmars arbete för sällskapets räkning. Kallelse sker med postens inbetalningskort. Påtecknat belopp inbetalas endast vid frånvaro. Om en kallelse kommer olägligt, kan efter ansökan hos arbetsledaren nytt datum erhållas för utförande av arbete.

Arbete med varvsstädning och takskottning inräknas inte i denna arbetsplikt utan skall i eget intresse utföras av dem som använder varven. Dock skall om någon uteblir från dessa kollektiva arbeten extra arbetsplikts-avgift uttagas.

Junior:

Som junior räknas medlem t. o. m. det år denne fyller 19 år.

Värnplikt:

Medlem som utför värnplikt erhåller avgiftsbefrielse om ansökan insändes till styrelsen.

Pensionär:

Efter anmälan hos styrelsen erhåller pensionär halv varvsavgift.

Ständiga medlemmar:

Ständig medlem är befriad från medlemsavgift.

Hedersledamot:

Hedersledamot är befriad från samtliga avgifter.

Inbetalningsdatum:

Avgifterna skall om inget annat anges vara inbetalda före den 31 mars.

Avgifterna gäller för följande perioder:

Årsavgift: 1 januari—31 december innevarande år.

Båtagift: 1 januari—31 december innevarande år.

Hamnavgift: Erlägges i förskott för innevarande år.

Varvsavgift: Fr. o. m. uppdragningen på hösten t. o. m. sjösättning på våren.
Inkluderar även hamn för sommaren. (Erlägges i efterskott.)

Medlem som ej har erlagt årets avgifter äger ej rätt att sjösätta båten.

Märken:

Standertar:

Jollar och kanoter	7:—
Segelbåt	8:—
Segelbåt, större	9:—
Segelbåt (i spridare) och motorbåt	10:—
Bordsstandert av siden	12:—
Stävmarke	8:—
Mössmarke kpl.	25:—
Nål för kavaj	10:—
Nål för kavaj, med krans (ständig- och hedersmedlem)	12:—
Jackmarke av tyg	6:—
Broderat kavajmarke	15:—
Nycklar	10:—

Ovanstående försäljs av: kassören, hamnchefen Långholmen, varvschefen Gröndal samt tillsyningsman Jungfruholmarna.

SEGLA TILL NORRLAND

Vi skulle börja vår semester vid midsommar. Och för att fira att Lotta »tagit studenten» och kanske hade sitt sista riktiga sommarlov, hade Bengt efter påtryckningar tagit en »sabbatsvecka», och vi skulle vara ute i fem veckor. Alltså fanns det tid för en längre segling än vanligt, och det hade förts livliga diskussioner under vintern, vart vi skulle ta vägen. Jag har under flera år önskat komma till Lovisa i Finska viken, så jag tryckte hårt på det, men för Bengt och Lotta lågrade norrlandskusten. Trots ett mycket hårt motstånd från min sida, blev det förstås som dom ville. Massor med sjö-

kort inhandlades, och jag kände mig en aning skräckslagen, när jag tittade på dom stora vatten, vi måste segla över, innan vi kom till något som liknade skärgård. Överhavssegling är inte min melodi men min familjs. »Du behöver inte göra någonting, bara laga mat, Vi ska segla», sa dom och trodde det antagligen också.

Midsommarafton var det ett underbart väder, men vinden var lovad nordlig och svag. »Ska ni kryssa till Norrland» sa jag inte riktigt snällt. Men riktigt så roligt ville dom inte ha det, så vi gick ut till Finnskär i stället. Vid Smådalarö träffade vi en motorbåt,

som tänkt sig fira midsommarafton i Stockholm, men besättningen hittade inte dit. Eftersom de inte heller visste var de var, föreslog vi, att de skulle ta fram sitt sjökort, så skulle vi tala om det, men antagligen var det första gången de var på sjön för de fattade ingenting, och vi måste lämna dem där, och så länge vi kunde se låg de kvar på samma ställe och grubblade på mysteriet med vägen till Stockholm. På Finnskär firades midsommaraftonen traditionsenligt tillsammans med det sedvanliga Göta-gänget.

I en liten svag bris från sydkanten smög vi oss iväg vid halvåtta tiden på midsommardagen. Väl ute på fritt vatten stod spinnakern fint. Ungefär halvvägs till Sandhamn kom en motorbåt av den snabbgående typen emot oss och vi gjorde oss genast beredda att tala om vägen till Stockholm, men den här ville ha reda på vägen till Dularö för omväxlings skull. Han hade gått ut vid Landsort och sedan villat bort sej och nästan kört slut på bensinen, så vi föreslog att han skulle gå till Sandhamn och tanka. Vinden friskade och vi fick en härlig segling upp över Gråskärsfjärden och vidare norrut tills vi kl. 9 tog kryssarklubbssbojen i Råfsnäsaviken.

På söndag var det lika vackert väder men dåligt med vind. Vi drev upp mot Simpnäsklubb i varierande vindar och fick till slut sätta motor en stund för att locka fram sjöbrisen. Spinnakern åkte upp och vi fick ett fint åka upp efter Vaddö-landet. Vid Svartklubben gick vi in för det började bli dags för natthamn. Vi hittade ett jättemysigt ställe mitt i farleden. Tolvöresgrund, några små idylliska öar med lä för nästan alla vindar och i synnerhet för

nordan, som det skulle bli nästa dag. Det blev det också, svag nordostlig bris och varmt och vackert. Vi beslöt att ligga stilla och avvakta lämpligare vindriktning.

Tisdag morgon hade sunnan kommit igen, och vädret för övrigt var lika strålände varmt och vackert. Idag hade vi satt Storzjungfrun, 60 distanser bort, som mål. Klockan 7 var Bengt under segel, besättningen kom upp så småningom och bjöd på te. Men ack vinden blev svagare och svagare och dog till slut alldeles ut. Havet låg som en spegel. Det var den av mig så fruktade Öregrundsgrepen, som visade sig från en sådan vänlig sida. Så småningom kom dock sjöbrisen, och vi kunde sätta spinnaker och börja segla. Frammot middagstid började vinden friska och loggen stod stadigt på 6—7 knop. Vid sextiden passerade vi på något avstånd den från väderleksrapporterna välkända fyren Västra banken. Den tycktes mig därute på det upprörda havet och i det tilltagande soldiset vara det mest ödsliga man kunde föreställa sig. Diset tilltog och inne över land tönade en del molnbankar upp sig. När vi vid niotiden närmade oss Storzjungfrun, hade molngubbarna växt och samtidigt hade vi solen rakt emot, så det var mycket svårt att få syn på inloppet. Det skulle finnas två enstavlor, men dom lyckades vi inte upptäcka. På något sätt trasslade vi oss in i alla fall. Det fanns goit om sten i inloppet och det var ju bra, att vi inte visste att det i verkligheten finns betydligt mer än man kan utläsa av kortet. I själva verket är det bara en smal ränna in. Bakom hamnpiren var det lä och det kändes skönt efter den långa seglingen. Vart man

kommer så träffar man Göta-båtar och här låg Spica med Ove och Gunilla ombord. Dom var också på väg norrut och skulle nästa dag starta tidigt med sikte på Ulvöarna. Vad Ove sa om Norrland kan inte ordagrant återges, men han talade en del om dimma och kallt badvatten och andra otrevligheter. Det kommer emellertid att finnas anledning att återkomma till Oves synpunkter på Norrland senare.

Trots att timman började bli sen, måste vi gå i land för en liten rekognoseringspromenad. Utan tvivel var den här ön både mycket vacker och mycket intressant. Nästa morgon kom lika vacker och varm som de föregående dagarna. Det var dock ganska mycket disigare. Vi bekantade oss med en av de estniska fiskare, som sedan 1947 är bosatta på ön, Numera dock endast på sommaren. De fiskar lax och sik och han berättade att laxfisket gick mycket bra. Vi köpte tre sikar för nästan ingenting. Då vi ville betala litet mera sa han, »att då var han rädd att vi kanske inte skulle vilja komma tillbaka». På den här vackra ön, som en gång i tiden har hyst 700 människor, finns nu ingen bofast befolkning, bara de tre estniska fiskarna och några sommargäster. Ett litet pietetsfullt underhållet kapell fanns här och det lär ska vara från 1600-talet. På dörren kunde vi läsa gamla inristningar och t. o. m. några bomärken. Man blir rätt vemodig, när man går så där bland gamla byggnader och spekulerar om de människor, som en gång levde här. Men antagligen hade dom det förskräckligt, hårt och besvärligt. Den fina brisen lockade dock till vidare färd norröver, så vid elvatiden lade vi loss. Vi åt middag på stekt sik och färsk po-

tatis och himmel så gott det var. Det började mulna på och vinden friskade. Förbi Agö seglade vi i ett huj. Det kunde varit intressant att gå i land där, men vinden var inte lämplig för det. Vi gick upp runt Hornslandet och in i den långa Arnövikén. Jag tyckte det såg litet ruskigt ut med det stora vida havet utanför och halvvägs in låg ett stort timmersläp. Timmer är jag litet rädd för, om det kommer på drift och så. Längst in böjde viken av litet, havet försvann och kvar blev en liten lugn och vacker lagun. Jag hade diskat några tekoppar på vägen in och tyckte nog att det var litet väldigt kallt i vattnet, så när Lotta sa att hon tänkte bada, bad jag henne mäta temperaturen först. 6°! Då sa Lotta några väl valda ord om Norrlands riviera.

Torsdagen den 28 var det litet mulet, disigt och åskigt i luften. Fastlandet kunde man överhuvud taget inte se, och den berömda norrlandsnaturen hade vi ännu inte skymtat. Det blev tjockare och tjockare och mindre och mindre vind. En liten stunds motorgång fick kapten finna sig i. Men när vi kom upp förbi Lörudden började de lätta på, solen kom fram och man kunde skönja höjderna kring Sundsvall, och Sundsvall från sjösidan var en mycket vacker syn. Vid sjutiden kom vi in till Vindhem på Alnön, sundsvallseglarnas sommarhamn. Vi blev mycket vänligt mottagna av hamnkaptenen, som anvisade oss plats och önskade oss välkomna och frågade om vi ville bada bastu, och om vi ville!

I Sundsvall hade jag tänkt mig att vi skulle stanna ett par dagar för att hälsa på släktingar. En dag, sa Bengt, men den andra dagen blåste det nord-

lig kuling, och visserligen är det roligt att kryssa men inte så roligt, så två dagar blev det.

Söndag den 1 juli var det återigen strålände vackert väder och nu mycket god sikt, så vi kunde verkligen njuta i fulla drag av den vackra kusten. Vinden var ostlig, så vi började med att kryssa, sedan blev det halvvind och ingen spinnakergång den här dagen. Men man kan inte få allt här i livet. Upp vid Härnön började något som liknade skärgård, tillyxad för jättar visserligen, men i alla fall. Underbart vackert och storslaget med dessa höjder, och vad mera var, inga grynnor! Det var en konstig känsla att inte hela tiden behöva sitta med sjökortet i handen för att lokalisera dessa lömska företeelser. Sjøkortet hade vi inne i ruffen och så en titt då och då. Vi gick till Härnösands klubbholme, Lustholmen, en jättefin hamn med skydd för alla vindar. Och vem låg här då om inte Ove, och han hade genomgått en metamorfos. Han var med andra ord norrlandsfräbst. Allt var toppen, vädret, vattnet, naturen, människorna. Men det tyckte ju vi också, så det var inte mycket att orda om. Ove hade M 22-seglaren Lars-Inge som gäst. Vi bad dom komma ombord och fick en glad kväll. Både Ove och Lars-Inge hade lumpat i flottan och hade ett rikligt förråd av historier. Lars-Inge var dessutom utrustad med världens härligaste skratt, som säkert hördes sjömil bort.

Måndag morgon och lika fint väder. Det börjar bli tjatigt, men jag måste berätta som det var. Vid halvåttaiden gick vi, och sedan blev det att driva. Vi låg i blankvatten och runt omkring oss blåste det och när vi nådde fram

till vinden flyttade den sig. Det var som ville den retas med oss. Kapten gjorde som han brukar, när det inte blåser, överläter rodret till sin fru och går in och lägger sig och löser korsord. Och där sitter man och längleds och muttrar om omöjliga skeppare, som aldrig vill köra motor. Och till slut ilsknar man till och säger högt och tydligt, att nu får du ta mej sjutton sätta motorn. Så också nu, varpå Bengt kom ut, tog rodret och dessliques en överblick över situationen och sa, »Vadå köra motor och varför, det blåser ju en härlig bris». Det gjorde det faktiskt. I och med att han kom upp och tog rodret, kom vinden snällt och beskedligt. Men vi hade inte sett slutet av den här dagen än. Det kom att bli stiltje och blåsa upp många gånger om. Vid ett tillfälle låg vi nästan alldeles stilla och drev några meter, längre bort blåste det småspik. Bengt beordrade ner med genuan och upp med normalfocken, något som Lotta ordnade under starka protester. Några minuters riktigt hård kryss och sedan lade vinden av igen. Och så upp med genuan. Vi hade ju hela tiden dessa höga öar runt omkring oss och med gatt emellan ut mot havet, och då blir det ju alltid litet kastigt. När vi kommit ut på havet igen var vinden svag och sjön gick hög, så det var ganska obchagligt. Vi passerade Högbondens fyr, en imponerande syn där den låg 75 över havet på en hög klippö. Vid sextiden var vi framme vid målet för dagen, Mjältön. Sveriges högsta ö. Vi gick in i ett smalt inlopp mellan höga stränder och kom in i en alldeles rund, stilla lagun, där man säkert kunde ligga pall i vilken kuling som helst. Vi tog oss en liten kvällspromenad på

den säregna ön, dock inte till toppen, som var 240 meter. Utsikten dit vi orkade, var faktiskt tillräckligt imponerande. På kvällen blev vi inviterade till Spica och bjöds på vin och fick titta i Oves tecknade loggbok, som var jättebra. Be att få se i den någon gång!

Tisdag den 3 juli. Varm o. s. v. Vinden lovad sydlig upp till styv. Vi sträckte ner mot Ulvösundet och fick släppa av litet till slut, när vi närmade oss de berömda Ulvöarna. Och där var det vackert minnosann, deras skönhet var inte överreklamerad. Men ännu vackrare måste det ha varit förr, när här var ett levande fiskeläge. Nu var alla sjöbodarna omgjorda till sommarstugor. Vi gick inte i land här, vi har hört om andra som försökt och var litet avskräckta. Vi lämnade oss till Trysunda idag, en ö som vi var mycket spända på och också förväntade oss mycket av. Vinden friskade i, vi hade plattläns och fint åka i stadigt 7 knop. Trysundas hamn var en idyll. Vi gick in till något som liknade en allmän brygga på styrbordssidan. En shipman låg där före oss. En stund efter kom Spica. Vi åt Bengts älsklingsmat, stek rökt fläsk och stekt potatis, kanske inte det

man längtar efter en het sommardag, men vad gör man inte för att hålla skepparen på gott humör, och var sedan redo att utforska ön. Först gick vi till Konsum och köpte glass. Fruen i affären var mycket vänlig och berättade om öns sevärdheter. Det lilla nyrestaurerade kapellet med vackra målningar, kyrkogården inne i skogen, utsikten från toppen, badstranden på norra sidan ön och badstranden på östra sidan med hela stranden full av mjuka släta, slipade kullerstenar. Det var jättejobbigt att komma upp till utsiktspunkten, (jag har väl sagt att det var väldigt varmt) men oj vilken utsikt man hade därupifrån. Men man lever inte av utsikt allena, ett svalkande bad då och då är inte dumt. Varpå vi beslöt att ta närmaste vägen ner. Men närmaste vägen gick via ett stup på ca 50 meter och var vi än försökte så var det lika illa. Långt därnere såg vi en badstrand med kritvit sand och fräsande vågor som det förlorade paradiset. Atminstone kändes det så. Men så småningom kom vi ju ner till den underbaraste sandstrand. Norrlands riviera! Vattnet hade definitivt inte rivieratemperatur över sig, det skulle vara rivieran på vintern då, men badade gjorde vi och skönt var det.

När vi kom in i hamnen hade vi sett en skylt om rökt sik, varpå Bengt raskt tog jollen och for över för att rekognoscera och kom tillbaka med det glada budet att vi skulle få rökt sik till kvällen. Upplagt alltså för ett litet »party» i vår sittbrunn. En drink, en flaska vin och den rökta siken, den ljusa varma natten och Oves roliga historier, jag slår vad om att den flottaste restaurang i hela världen skulle inte kunnat ordna ett bättre party.

Nästa dag låg vi kvar för vi trivdes så bra i Trysunda. Vi hade beställt strömming av en fiskare och jag gick och hämtade den vid sjutiden på morgonen och fick samtidigt en trevlig pratstund med fiskaren, som hade en hel del att berätta om livet på ön. Han hade nog inget emot turisterna i och för sig, men han blev litet ledsen, när folk eldade på kullerstensstranden. Om dom åtminstone kunde elda på samma ställe varje gång, men han hade räknat till sjuttio olika eldstäder... Ove och jag gick bort en bit efter stranden och rensade våra strömmingar, medan fiskmåsar, tärnor och trutar ivrigt kretsade över våra huvuden för att i samma stund vi gav oss därifrån kasta sej över bytet under ett väldigt flaxande och skrånande. Den här dagen var kvav och åsktung, så vi badade och slöade mest, men på kvällen skulle vi äta surströmming, åtminstone Ove, Lars-Inge och jag. Man blir så glad när man träffar någon som gillar den här trevliga formen av den för övrigt så användbara strömmingen att det måste firas. Jag hade inhandlat en liten burk men ack om jag hade lagt mej till med en större, för Bengt hade mej ovetande bjudit vår »rökt sik-leverantör» med fru och son och dom gillade också surströmming. Våra gäster, som hette Bengt och Ulla, bodde i Härnösand, men Bengt var barnfödd på ön och kunde berätta om hur där var när han var barn. Och det är ju sådant som ger atmosfär, när man är ute och turistar. Frampå nattkröken kom en tullkryssare in och la sej vid bryggan. Kaptenen var en god vän till våra nyförvärvade vänner och alla drog sej bort till båten för att titta och prata. Alla var intresserade av en tullbåt så klart

och den här var bara ett år gammal och ett under av modernitet, så när kaptenen, som hette Harald, frågade om vi hade lust att komma ombord och titta, så sa vi bara »om» och störtade allihop på en gång över relingen så kvickt, som om vi varit rädda att han skulle ångra sig. Harald var en mycket trevlig människa och en omsorgsfull ciceron och trots att klockan började gå på ett lämnades ingenting obesett. Karlarna var förstås mest imponerade av radar och gyrokompass och dyllikt, men jag som den sanna ruffhäxa jag är, föll i trance inför pentryt. Ruffhäxa på en tullbåt. Vilken önskedröm. Nästa dag var vinden nordlig, och nu skulle det alltså kunna vara möjligt att göra något som Lotta och jag fantiserat om i flera dagar, nämligen att ta skuttet över Bottenhavet sydost ut i stället för att gå över till Wasa och gå hela den långa, grunda kusten ner. Vad vi hade i bakfickan det var faktiskt Lovisa, även om vägen dit verkade oändlig. Och ju mer vi tänkte desto mera lockande verkade det, så vi tog farväl av alla våra gamla och nya vänner och stack ut på havet med kursen inställd på Enskär, som ligger någonstans i närheten av Nystad. Att vi sedan också kom till Lovisa efter skiftande öden och äventyr det är en annan historia.

Vad beträffar att segla till Norrland så är jag helt frälst för det nu, och jag vill råda alla Göta-seglare, som kan, gör en annorlunda semestersegling, segla till Norrland, upplev dom ljusa nätterna, det vackra, storslagna landskapet, träffa dom trevliga människorna. Segla till Norrland! Gör det!
Rotebro den 10 januari 1974.

Anne-Marie Ryrfeldt

Flipper lägret

Första lägret samlade 20 pojkar och 5 flickor — alla så gott som nybörjare. De första dagarna hade vi svaga vindar, vilket gjorde det lite svårt att lära ut det där med förståelsen och känslan för segling. Mot slutet av veckan kom det emellertid blättre vindar och seglingsinstruktörerna kunde med tillfredsställelse konstatera att »övning ger färdighet».

Lägertiden 1 vecka är dock något för kort, för att lära en nybörjare att kunna segla, trots att våra läger är intensiva, effektiva och långt mycket bättre än andra ofta längre läger. Målsättningen får då istället vara att lära ut det elementäraste inom seglingstekniken och kanske främst att ge ungdomarna intresset för ett fortsatt aktivt seglande. Denna målsättning tror

vi att lägret verkligen kunde leva upp till.

För att ett seglarläger som helhet skall anses som lyckat fordras att också landaktiviteterna fungerar, så att det inte blir tillfälle för inaktivitet och tristess.

För första gången hade därför lägret anställt en person för i huvudsak detta ändamål. Man måste otvivelaktigt säga att detta är en perfekt satsning. Genom detta byggdes nämligen den där fina stämningen och kamratskapen upp, faktorer nog så viktiga för att fostra en ny seglargeneration.

Andra lägret samlade endast 16 deltagare (14 pojkar, 2 flickor). Eftersom lägret fick låna en flipper hade vi sammanlagt 6 jollar. Detta gjorde att 12 stycken kunde segla på en gång och därmed blev landgruppen väldigt liten.

Seglingsmässigt blev veckan en succé med mycket segling och kappseglingsteori.

Vi märkte snabbt att de flesta verkligen behärskade båtarna och för att då ytterligare sporra intresset måste man föra in kappseglingsmomentet som en intressepådrivande faktor. Som bekant

lär man ju sig mycket på att kappsegla, eftersom man då direkt märker när man gör fel respektive rätt. Att det finns många fina kappsegelriåmnen är det ingen tvekan om. Dessa måste Ungdomssektionen ta vara på.

Sammanfattningsvis bjöd dessa två veckor på ett fint väder med mycket segling och rolig fritid.

Att vara ledare och ha hand om ungdomarna är jobbigt, men det är säkert den roligaste och mest stimulerande uppgift jag haft.

Rolf Wiegard

GÖTA 30:an

Till »Kräftkoret» 1973 var det 4 st Göta-30:or anmälda och det var utlyst för andra gången ett inofficiellt »mästerskap». 3 st startade, nr 1, 25 och 27. Nr 25 med Bertil Fagergren vid rodrer vann båda seglingarna och erövrade för året det av GSS' uppställda vandringspriset.

Lördagen den 11/8 var det utlyst ett sammanträde för att diskutera bildandet av ett klassförbund. Dussintalet personer var närvarande och det konstaterades att intresset var stort, varför man beslöt att åter kalla till möte i november. Den 15/11 hade ett 40-tal personer samlats på Tantogården, representerande 22 båtar och ytterligare 14 st hade hört av sig med brev. D. v. s. 35 st av 38 st i Sverige vid tidpunkten registrerade Göta 30:or, hade visat sitt intresse. En interimstyrelse tillsattes, med undertecknad som sammankallande och nytt möte beslöts äga rum i mars -74. Till denna tidpunkt skall interimstyrelsen ha utarbetat stadgar

för klassförbundet, vilket föreslås heta Svenska S-30-Förbundet (S30F). Vad beträffar Göta 30:an i övrigt så är klassbestämmelserna färdiga och båtens namn är »Svenska Seglarförbundets Entypsskiärgårdskryssare S 30». Här kan lämpligen påpekas att, förutom S 30:an, endast sådana båtar som omfattas av Skiärgårdskryssarregeln må kallas för skiärgårdskryssare. Tillverkaren, AB Fisksätra Varv, räknar med att det skall finnas betydligt över 100 st Göta-30:or 1974, varav ca 2/3 i Sverige. Tyvärr har plastbristen hindrat tillverkningen och priset har blivit högre, f. n. 74.900:— inkl. moms, för alternativet »klar båt». Lägsta halvfabrikatpris är 33.300:— kr.

Under alla förhållanden kan vi tillsammans glädje oss åt de fina recensionerna Göta-30:an får av båttidningarna m. fl. och vi kan vara stolta att tillhöra Göta Segel Sällskap.

Sven Ejdestam

Götasegiare

**färg från köl
till masttopp**

**Bergsunds
Färghandel**

BÅTFOLK, *ohoj!*

POLYESTER •

GLASFIBER • GELKOTE

• TELEFLEX • PVC-LISTER

**• VERKTYG FÖR PLAST-
ARBETEN • BÅTBESLAG**

Stockholm

Hägerstens allé

08/97 67 10

Norrköping

Orangerigatan 2

011/10 11 50

BYGGPLAST

Jan Erlandson AB

På Götaveteranernas styrelsemöte i slutet på november beslöts att Lucia skulle firas.

Vi ringde runt till medlemmarna i Veteranklubben och frågade om de ville ställa upp söndagen den 16 december 1973 i klubbhuset på Långholmen. Det ville de — när utbackningen av glögg, kory och kaffe började räknade vi 34 Götaveteraner runt bordet. Samtidigt som Lucia firades firade vi Gösta Berntsson för hans välgjorda tillbyggnad av klubbhuset.

Vi tackar Veteranerna för visat intresse och önskar god fortsättning.

Styrelsen
Veteranklubben

positivt

Från vänster till höger: Edith Sandberg, Erik Jansson, Gunnar Esk, Gunnar Andersson, Ebba Andersson, Ture Lindström, Ville Sandberg, Kalle Olsson, Verner Johnsson med fru, Elin Olsson. Bakre raden: Gunnar Jungård, Britta Eak, Walle Forsell, Britta Fagerström, Ake Johnsson. I förgrunden: Ia Jansson, Eira Thärnholm, Valle Vestman, Sven Svensson, Valter Sjöstedt.

*Valter Sjöstedt, Hilding Blom, Kalle Boman, Maj-Lis Ronnerberg, Greta Berndtson,
Berndt Söderlund, Rolf Ronnerberg, Gösta Berndtson, Gunnar Fager.*

Betjänings- Butiken
68 79 10

HÖGTIDSSEGLINGEN

MÄLARENS SEGLAR-FÖRBUNDS HÖGTIDSSEGLING 11/8 1973 OCH GÖTA SS' ÖPPNA KAPPSEGLING

Regattavädret var som vanligt bra, med undantag för ett par regnkurar på lördagskvällen.

Vinden var på lördagen västlig omkring 3—4 m/sek och på söndagen nordvästlig ca 3 m/sek.

MSF representerades av dess ordf. P. Klevedahl, vilken assisterades av Hedersordf. Erik Jansson, still going strong.

Segrare på lördagen i de olika klasserna blev:

M30/44	R. Bäckström	GSS
M22/88	L. Olsson	ABS
M15/13	H. Svanström	GSS
S30/25	B. Fagergren	KKB
Safir/33	B. Svensson	GSS
IF/645	B. Lapidus	SSS
RJ/225	G. Hultman	SBS
F/558	I. Sundin	GSS
Scp 606/368	M. Nylén	KSSS
Flipper 3357	L. Svensson	GSS
OK/2203	H. Bäck	SSS

Prisutdelningen skedde för båda seglingarna på söndagen. För MSF:s Högtidssegling utdelades ordinarie plaketter, vimplar och vandringpriser. För GSS' öppna segling utdelades förutom vandringpriser graverade tennpokaler samt graverade gastplaketter. Dessa priser uppskattades mycket, speciellt gastpriserna.

I samband med regattan hölls på fredagskvällen den sedvanliga styrelse- och kommittésupén med dans. Som speciellt inbjudna, hade GSS nöjet att se varvsägarparet från Jungfrusund,

Följande segrare korades på söndagen:

M30/30	A. Strömberg	TSS
M22/63	I. Irenmark	GSS
S30/25	B. Fagergren	KKB
Safir/33	B. Svensson	GSS
IF/645	B. Lapidus	SSS
RJ/225	G. Hultman	SBS
F/558	I. Sundin	GSS
Scp 606/368	M. Nylén	KSSS
Flipper 3351		GSS
OK/2203	H. Bäck	SSS

Birgitta och Hans-Gabriel Falch. Det fanns dock objudna gäster, som med tilltagande bebyggelse dras till våra fester. För vår del inskränkte det sig till en sönderslagen fönsterruta, men vederbörande hade åstadkommit skadegörelse på båtar vid fastlandet. Men f. ö. var allt livat och glatt, såväl på fredagskvällen som lördagskvällen, då det ju också var både fyrverkeri och barnlekar. Spelman var Lennart Hellström med kompisar.

Sven Ejdestam

JUNGFRUHMARNAN I TIDEN EN HISTORIA PÅ 2000 ÅR

Första gången Jungfruholmarna dök upp ur Mälarens salta böljor var vid tiden för Kristi födelse. Den av inlandsisen nedtryckta jordskorpan höjde sig med en takt av 1/2 meter på 100 år och vattnet drog sig alltmer tillbaka. Mälaren var ingen insjö utan en havsvik med 3 eller fler sund, där Östersjön obehindrat strömmade ut och in. Forskare anser att vattennivån just vid Kristi födelse för nära 2000 år sedan stod 10 meter över den nuvarande här i Mellansverige. Jungfruholmarnas högsta punkt det vassa stenblocket invid flaggstängen på stora holmen, befinner sig nu enl. uppmätning på en höjd av 10 meter över Östersjöns yta. Stora holmen som då var ett för sjöfarten farligt grund, beläget som det var mitt i faret, måste ha orsakat otaliga grundstötningar.

Föreställ er ett roddskepp med 15 par åror törna på i 5—6 knops fart och 30 lusiga, skitiga förfäder tumlar baklänges ned från roddarbänkarna. Undrar just vilka högre makter, man åkallade vid det tillfället. Djävulen var ju inte uppfunnen då för tiden.

Under vikingatiden som i stort sett är halva vägen i tid räknat från vår tideräknings början har stora holmen nått en höjd av 4—5 meter och lilla holmen ligger som en sandrevel i vattendrynet. Tiden går och trots att platsen ligger i hjärtat av Svea rike är det nog ingen som lägger någon större vikt vid den lilla grushögen.

»The svenska samnas thz mest the kunne,

*I jungfruhavn the sich funno
Thera sendebuth lotho the wara
Po warfruga dagh till Sancta Clara
I Helgands hux the sanman gingo
Ther byriade the att dechtunga,
Konungen fan swa mange funder
Thz freden hafde när ganget sunder.»*

Detta första omnämnande av Jungfruhamnen står i Karlskrönikan som skildrar Erik av Pommerns besök i Sverige 1435 och fredsförhandlingarna med svenskarna. Den Jungfruhavn som omtalas är den hamn som då låg innanför Jungfrusund mellan Ekerö och Gällstaö. Historiska dokument finns som bekräftar att minst 12 herredagar eller »rådplägingar på holmar» har ägt rum i Jungfruhamnen mellan 1476 och 1511. Att dessa rådplägingar så ofta ägde rum här i Jungfruhamnen har sina skäl. Regenten satt i det befestade Stockholm och med honom hade de utvalda svenska stormännen att förhandla. Platsen var väl vald med tanke på dess närhet till Stockholm samt de goda möjligheterna till flykt vid något överraskande utfall från huvudstaden. Från det möte som skildras i Karlskrönikan sändes endast 3 av stormännen till Sankta Claras kloster och Helgeandshuset för de slutliga fredsförhandlingarna i det upprot mot konungen som leddes av Engelbrekt. Från 1785 finns en trevlig beskrivning av Jungfruholmarna, då Johan Fischerström skrev sin berömda bok. »Utkast till en beskrifning om Mälaren». Han medföljde sommaren 1782 som passagerare på en torshällajakt. Un-

Karta över Jungfruhamn.

Nuv.strandlinje: ———
Vid vikingatiden: - - - -

der seglatsen beskriver han ingående landskapet som glider förbi. Eftersom utklaringen vid sjötullen på Långholmen tog sådan tid hann man första dagen inte längre än till »Hessingen». Nästa dag passerar man Kungshatt »där en ny trähatt detta år uppsatts »där en ny tvenne år ha saknats». Man passerar Estbröte och . . . »Vi hade till böger Jungfruholmarne, små vackra att se uppå, öfvertäckte med löfskog.» 493. *Sverige. Mällaren. Hästbröte.*

Namnändring till Estbröte.

Läge: 59° 16,7' N, 17° 52,1' O.
Detaljer: Namnet Hästbröte på fyren på angivna läge ändras till Estbröte. Ändringen vidtages i nästkommande upplagor av sjökort och fyrlista. Sjökort 111. Fyrl 1972 3684. (Sjöfartsverket. Stockholm 1973.)

Den dystra granskog som Birger Rydholm lät hugga ned har tydligen kommit in senare, antingen inplanterad eller självsådd från Ekerö under någon hård nordväststorm.

Så småningom började de två holmarna erbjuda ett visst skydd och hamnen användes senare som uppankringsplats för diverse prämar och båtar från tegelbruket vid Jungfrusund. När Göta-seglarna började hälsa på där under 1900-talet låg där timmerflottar och i viken låg åtskilliga vrak sjunkna.

Jungfruhamn, Jungfrusund, Jungfruholmar. Vem den jungfrun var som bildar namnet har man nu en del teorier om. Namnen är ju urgamla och har säkert sitt ursprung från tradition och gamla sedvänjor. Romaren Tacitus som gästade germanerna år 98 efter

Kristus beskriver Nerthus-kulten som den främsta av deras kultur. På en ö i Oceanen, skriver han, finns en obe-smittad lund och i denna en helig vagn. Nerthus var en fruktbarhetsgudinna och drogs i vagnen av kor till en sjö och renades där.

Den norske fornforskaren Kåre Kveseth anser att Ekerö kan ha varit en helig ö innan Helgö blev det. Han har studerat ortnamnen i området och funnit att Närlunda (Nerdalundum 1337) och Jungfruhamn har med denna kult att göra. Han säger att Jungfrusund som tidigare hette Jungfruhamn varit ett tillhåll för en jungfru d. v. s. kvinnlig gudom. Ekerö är den enda lokalitet i Sverige där ett När-

lunda ligger på en ö. Kåre Kveseth anser att Närlunda är den äldsta Nerthushelgedomen i Sverige. Närlunda ligger ca 2 kilometer från Jungfrusund. Den vagnsprocession som ingår i denna hedniska kult kan alltså ha gått från Närlunda till Jungfrusund.

Vad framtiden beträffar får vi hoppas att Göta SS allt framgent kan välkomna andra sjöfarare på våra holmar. Dom ligger där leden drar förbi. Vinden kommer att föra seglare dit vad som än händer med andra energikällor. Vattnet kommer att räcka till att segla i. Med vår teknik reglerar vi nivån, renar vattnet och skjuter därmed upp Mälarens igenväxning för lång tid framåt. *Gunnar Keijser*

MAJSEGLING MED SPICA

Ove är kort på besättning och skall segla till Mariehamn. Jag mönstrar på Spica och får uppleva en veckas drömsegling redan i början av maj; bättre kan väl segelsäsongen inte börja. Första dagen kom vi bara till Getfoten som låg öde, bara några svanar gjorde oss sällskap vid bryggan.

Nästa dag seglade vi förbi Vaxholm genom kända leder till Furusund. När vi kom ut på fjärdarna friskade vinden. Ove skiftade försegel och revade storen. Det var härligt att segla Spica med flera gånger större displacement än min folkbåt, men ändå lika lättseglad. Han seglade underbart dikt hudevind i den hårda vinden som tryckte ner henne över valvet i byarna. Kylan var genomträngande, men vi hade det skönt med långkalsonger, ylletröjor, vantar och vintermössor. Ove uppskattade vinden till 20 meter, men kapten Ove har som bekant rykte om sig att överdriva. I Furusund fick vi telefonkontakt med Gunilla; hon tog ner oss på jorden och talade om att det enligt radion bara blåst 18 meter; aldrig får man vara riktigt glad.

Vi låg kvar i Furusund någon dag och väntade på att vinden skulle mojna något. Seglingen över Ålandshav i frisk bris och revad stor blev en uppvisning av Spica att ligga på sin kurs i timmar med Filip »hackbrädan» som rörsman. Det var bara sista biten som Ove tog pinn och finseglade för att hålla höjden mot Krabba klinta. När vi passerat fyren mojnade vinden. Ove lyfte på durkarna i sittbrunn, dök på huvudet ner i maskinrummet med en skiftnyckel, gjorde några tjuvkopplingar på motorn som hostade igång.

I Mariehamn lade vi till vid klubbhuset och hälsades välkomna som som-

marens första båt. Dagen därpå var det flagghissning, säsongens invigningstal och jolleregatta.

Vi såg på stan, köpte ost och kött och Ove berättade om sina vilda ungdomsbravader när GSS:s kanotgäng gjorde Mariehamn osäkert. Han hade även varit gäst i polistinkan. Ett besök på Pommern under Oves sakkunniga ledning var väl använda timmar.

Sista natten vi låg i hamn hade vi en liten vinfest ombord. Vi löste alla problem från båtkonstruktioner till konst och det kanske svåraste av alla; Evas döttrar, men jag tror vi klarade det också. Jag tror inte jag någonsin mått så bra, som när jag vaknade på morgonen. Ove hade bäddat ner mig, påstod han.

Hemseglingen gick i sol, värme och lätta vindar. Jag fick »nästan» godkänt för min kurshållning över Ålandshav. När vi kom in i skärgården visade sig Spica också vara en bra lättvindsbåt. Med spirad genua hade vi god gång i den nästan obefintliga vinden. Försommardagen var solig och varm. Vi gled fram på vår kurs genom detta underliga landskap av vattenytor, kobbar, skär och fågelliv. Vi upplevde friheten som det bara är seglare förunnat att uppleva den. Jag erinrar mig Joshuas Slokums ord. — Om strömmen är emot oss, vad spelar det för roll? Om den är med oss, vart bär den oss och varför? Vår plan för resan är så obetydlig att det kanske betyder föga vart vi far, för en »nådadag till sjöss» är alltid en gåva! Är det inte känslan av detta, som gör den gamle sjömannen lycklig även i storm och hoppfull även på en plankan i oceanen? Det måste vara så, för havets förändligade skönhet suger upp människans

själ i sig och tillåter inga otrogna på sina ändlösa vidder.

Mot kvällen seglade vi in i viken vid Möja, två gubbar stod och språkade tvärs över viken, den ena skakade ur ett nät över en hink och kommenterade fångsten; så där ja, nu kan katten leva en vecka till.

Vi tog en kvällspromenad. De enda levande varelser vi mötte var en hes byracka och en döv katt; alla vita kattor är döva enligt Ove. Vi såg massor av vinbergsnäckor men vi hade tillräckligt med proviant så dom fick vara.

Spica fick sällskap i viken med en av skärgårdens kanske sista storekor.

Jag fick ett historiskt foto: storekan, Spica, Möjas pampiga toa och kyrkan, som Götakisen Gunnar Esk lagt koppartaket på.

Nästa dag seglade vi mot Stockholm. Vinden var svag men gången god. Vi frossade på saftiga Ålandsbiffar och hade det mysigt. En dag blir aldrig lång under segel.

När vi kom till Skanstull i Hammarbyleden fick Ove liv i slussvakten med några busvisslingar. Broklaffen gick upp och vi gled in i slussen och fortsatte för motor till hemmabojen i Pål-sundet.

Klasse Isaksson

Våra Ungdomar

Aaltonen, Michael
Alderbäck, Markus
Almgren, Ove
Annerwall, Eva
Annerwall, Karin
Avasjö, Claes
Axelsson, Åsa
Barthelsson, Ola
Bergau, Gunilla
Bergau, Stefan
Borin, Johan
Bichm, Nicke
Bremberg, Dag
Carlstedt, Johan
Carlström, Anna
Dafnis, Georg
Dahlberg, Anna
Dahlberg, Jan
Dahlquist, Eva
Dålunde, Jerker
Davidsson, Tomas
Egerö, Pontus
Ejdestam, Heléne
Ejdestam, Håkan
Ekholm, Per
Ekholm, Stina
Florén, Agneta
Fredlund, Tomas
Fristam, Johan
Granath, Johan
Granath, Anders
Grusell, Johan
Grusell, Kristina
Grusell, Anna

Granlund, Thomas
Gråhs, Leif
Gustavsson, Thomas
Gåling, Ylva
Gärdefeldt, Jan-Erik
Hansson, Per
Hansson, Ingrid
Hallberg, Christine
Hallström, Olof
Holmberg, Jan-Erik
Holmberg, Björn
Holmberg, Marie
Holmberg, Annika
Johansson, Ola
Jonsson, Torbjörn
Kempe, Mats
Kempe, Ove
Klintström, Magnus
Kratz, Åke
Kristoffersson, Per Johan
Lerjestad, Gunnar
Ling, Jan-Olof
Lingons, Ylva
Lingons, Monika
Läljeroth, Thomas
Ljung, Peter
Lundell, Peter
Lundquist, Anders
Mattsson, Anders
Martinsson, Bengt
Martinsson, Hans
Nyström, Anders
Nyström, Fredrik
Nyström, Patrik

Nyquist, Björn
Odehammar, Jeanette
Oscarsson, Björn
Olsson, Peter
Ostwald, Björn
Palmertz, Tomas
Palmquist, Åke
Reuterfeldt, Ann
Reuterfeldt, Håkan
Reuterfeldt, Niklas
Roos, Annika
Roos, Ylva
Rockström, Christer
Schwartz, Katilla
Schwartz, Margaretha
Sivborg, Per
Sjöberg, Lars
Sjöberg, Bengt
Sjödin, Håkan
Stjernholm, Per
Strand, Lennart
Strömsäter, Johan
Strååt, Katilla
Svensson, Harald
Svensson, Åke
Söderlund, Tommy
Söderlund, Åsa
Urbom, Lars
Urbom, Johan
Westman, Mikael
Ågren, Jan-Olof
Öfverberg, Anders
Öhman, Peter
Öhman, Mats

Veckan innan jul fick jag telefon från Reggio i Italien med en bön om hjälp. En kamrat som kör en Galant 53 åt några kanadensare skulle över till västindien med båten. I första hand ville han ha hjälp till Gibraltar. Med flygresa för mig och Kicki betald var det inget att tveka om. Så blev det då andra året i rad jag fick fira jul i båt. Förra året satt jag i S:t Georges på Grenada i badbyxor med 28—30° C i luften och 27° C i vattnet och försökte ankra båten så att passaden skulle ge svalka.

I år liknade det mer en kall vår. Vi seglade ut genom Mesinasundet på julafton. Jag har aldrig gillat att gå ut i hårt väder. Den här gången fanns inget val. Jag var betald.

Någon timme efter avseglingen var vindmätaren uppe i 50 knop. 16 meters båtar går dock fortfarande fint i den vinden med nr 3 och rev i storen på halvvind. Men dom är lika blöta som små.

Två dagar senare lägger vi till i Cagliari på Sardinien, går på restaurant,

sover, tankar och fortsätter nästa morgon. Vädrret är med oss. Perfekt för spinnaker. Snart ökar vinden och farten. Alla tänker på det ögonblicket när »blåsan» skall ner, men båten är lättstyrd och surfar i 15 knop långa stunder. Det dygnet gör vi 230 M. Sedan lossnar överdelen på mastskenan till spirbommen och petar hål på storen. Slut på det roliga. Vi sätter upp stora genuan i stället och spirar den på nederdelen av skenan. Efter någon timme i samma vilda fart hoppar sista biten av skenan bort.

Resten av resan blir omväxlande med hård vind, åska, hagel och regn och dessemellan stiltje och motor-körning. Vi hinner in till Malaga lagom för att fira nyårsafton och fortsätter på nyårsdagen till Gibraltar.

Hela trippen tog 8 dagar och vi seglade 1.200 M. Lite snabbare än vad som skulle gått att göra med Indran, där vårt dygns bästa låg på 140 M. Komforten är också en annan med kyl, frys och varmt vatten i duschen. I all hast Eder *Lennart Berglund*

Gubbseglingen med S 30/S 1 Göta den 21—23 sept. 1973 borde egentligen glömmas så snabbt som möjligt, men vid många tillfällen faller situationer från den i tankarna på oss som var med, så därför blir denna korta redogörelse nedtecknad.

Sven, Dieter, Rolf och Hans hade tagit ledig fredag och mönstrade ombord med mat och dryck i mulet och stilla väder vid Trälhavet för att segla Södertörn runt och lägga båten i Gröndal till Korkköret påföljande helg.

Allt gick lugnt med ömsom motor och spinnaker till Dalarö-Askfåtet. Radion lovade tilltagande hård vind omkring ost och så blev det. Redan på kvällen blåste det, trots lä-hamn, så det var svårt att sova och vi avundades ej de båtar vi sett fortsätta söderut. På morgonen diskuterade vi vad vi skulle göra. Vi hade att välja på en kort kryss tillbaks och sedan gå via Baggensfjärden eller också fortsätta för t. ex. kryssflock. Efter en styrketår valde vi det sistnämnda. Det gick fint i början, men på Mysingen blev sjön ganska hög och ett smärre illamående infann sig. Vinden var ost-nordost. I Danziger Gatt var det halv storm och jättevägor. Det var bara att hålla i sig och vi måste manövrera så vi hade minst 7 meter angivet djup, enär vi kunde konstatera att det bröt på angivna tre metersgrund. Vi höll undan för Herrknösen och höll upp ovan Viksten för att sedan gippa 90° innanför Viksten NV med Kastbådans K1 om babord och kvasten Gräsknösen om styrbord. Vi letade förtvivlat efter kvasten men fann den ej, så vi fortsatte så långt att vi med säkerhet visste att vi passerat. Jag styrde och såg ingenting. Båten gick mycket bra med loggen mot

Gubbkör

stoppstiftet. En mindre sjö bröt in från lä och roderverkan var 0 i utförsvågorna. Rolf och Dieter var tvungna att stå upp enär skummet yrde över vattnet och vågbergen bröt överallt i det snula inloppet. Efter denna svåra passage var det bara att hålla in i Herrhamra-leden och gina vid Krokskär samt fortsätta till Skansundet, där vi låg natten till söndagen. Roffe skickade bud med en färjkarl att ringa hem och meddela att allt var väl. Det är värt att nämna att vi innan dess på flera radiokanaler anropat och försökt komma i kontakt med någon som hade tillgång till telefon, men det lyckades ej.

På söndagen var det en normal hårdvindssegling till Gröndal via Södertälje. Hur mycket blåste det? Ja radion rapporterade på lördagskvällen, Landsort 24 m/sek. med stormbyar. Det låter inte så farligt men vi har i alla fall fått oss en tankeställare. Vad hade hänt om skotet gått av? Eller rodret släppt? Eller om en man hade gått över bord? Efteråt kunde vi höra och läsa om Harmony-kryssaren som förläste just vid Gumman bredvid Viksten enligt utsago p. g. a. att de ej hittat kvasten Gräsknösen.

»Skall man segla i halv storm, skall man vara långt ute till havs», tycker jag.

Sven

Följande medlemmar har under 1973 för alltid lämnat vår kamratkrets:

Seglarkamraten Sixten Jansson lärde jag känna under vår Västeråstid i SS Aros. I början av trettioalet gjorde han med sällskap av ett par kamrater en segling till Åland med en mindre segelbåt, som var ganska märklig på den tiden då vi bara hade en veckas semester. Senare köpte han tillsammans med en kamrat en Sk. 30-a som de även deltog på kappseglingar med. På fyrtioalet träffade jag Sixten som då hade flyttat till Stockholm och bildat familj med rara Edit och de hade två flickor, som de lärde upp att segla så flickorna har nu övertagit båten, en särklass A. Han blev medlem i Göta SS där han under några år tillhörde seglingskommittén.

I samband med köpet av särklass A-båten och även tidigare, hängde vi

ihop med Sixten såväl vinter som sommar. Vi gjorde ofta våra weekendseglingar tillsammans och under Pingst och Midsommar alternerade vi med Herrestadsviken och Granskär, och på semestrarna seglade vi söderut till Sörmlands S:t Anna, Gryt och Tjust skärgård, där vi tog det lugnt med fiske och bad.

Det är svårt att förstå att han rycktes bort 57 år gammal, som jag tycker för tidig ålder, men han kommer alltid att ihågkommas som en god och gästvänlig kamrat.

Sixten är borta men min fru och jag har ett vackert minne av honom.

Evert Bergström
SSK

Steen, Henning	medlem 1917
Bergqvist, G. J.	medlem 1923
Kempe, Ternus	medlem 1965

GSS' ARRANGEMANG 1974

- 30/3 Årsfest
- 17/4 Värmöte
- 8—9/6 Mälarregattan vid Rasta
- 21/6 Midsommarfirande vid Jungfruholmarna, Lisslö och Finnskär
- 23/6 Jolleläger I börjar
- 30/6 Jolleläger II börjar
- 9/8 Funktionärsupé
- 10—11/8 GSS Högtidsregatta vid Jungfruholmarna
- 28/9 Avslutningssegling
- 29/9 Eskadersegling
- 25/10 Höstmöte

De angivna dagarna är preliminära, och flera aktiviteter kan tillkomma. Meddelande härom kommer att anslås vid varven och om möjligt meddelas i GSS-Nytt. Förteckning över andra närliggande Sällskaps kappseglingar finns i Stockholms Seglarförbunds kalender. Representera GSS på så många seglingar som möjligt. Glöm ej begära kvitto på startavgifterna. Sällskapet skall även i år försöka återbetala så stor del som möjligt, enligt uppställda regler.

Korv och Paket KÖRET

med efterföljande fest 29/9 1973

Så äntligen var det bevisat!

M30/2-Ullo, med Erik Thor vid rodret
är den snabbaste båten i GSS.

Inte nog med att han kom först i mål
och spöade 30 medtävlande, han vann
även start-vandringspriset. Grattis!
Seglingen gick i vackert väder med
svag vind V 5V. Banan drogs från
Jungfruholmarna runt Rödsjärskvas-
ten och runt Fiskarholmen, ett varv.

Festen på kvällen blev mycket lyckad
i fullsatt klubbhus. »Moster» stod för
musiken. Söndagens Eskadersegling
hem blev som vanligt sporadisk. Var
och en vann sin egen klass.

*Kalle Olsson står för pausunderhåll-
ningen.*

Sven E.

Gunilla Ohlsson som gästspelade på
vårt privatpartaj med man och allt.
Det är ett riktigt »decibellgäng». 2 ci-
ler 5 på Rennerbergsskalan. Och en
rättelse från förra året, »till och med
så den gamle i vepan darrade» även
detta år.

**Skällsord
stoppade
snabb båt**

Nu flaggar vi

Gunnar Fager har skänkt en Siemens spolpump till Gröndalsvarvet. Nu kan Rolf Bäckström med lugnt samvete försätta sin båt.

JONY SMIDT's VANDRINGSPRIS har förlärats Elsa och Tore Stark. Sven Ejdostam överlämnade detta på årsmötet.

MEDLEMMAR SOM BLIR »STÄNDIG MEDLEM» 1974

(Intr.-år 1949)

Sture Ahlbin

Ake Hedenskog

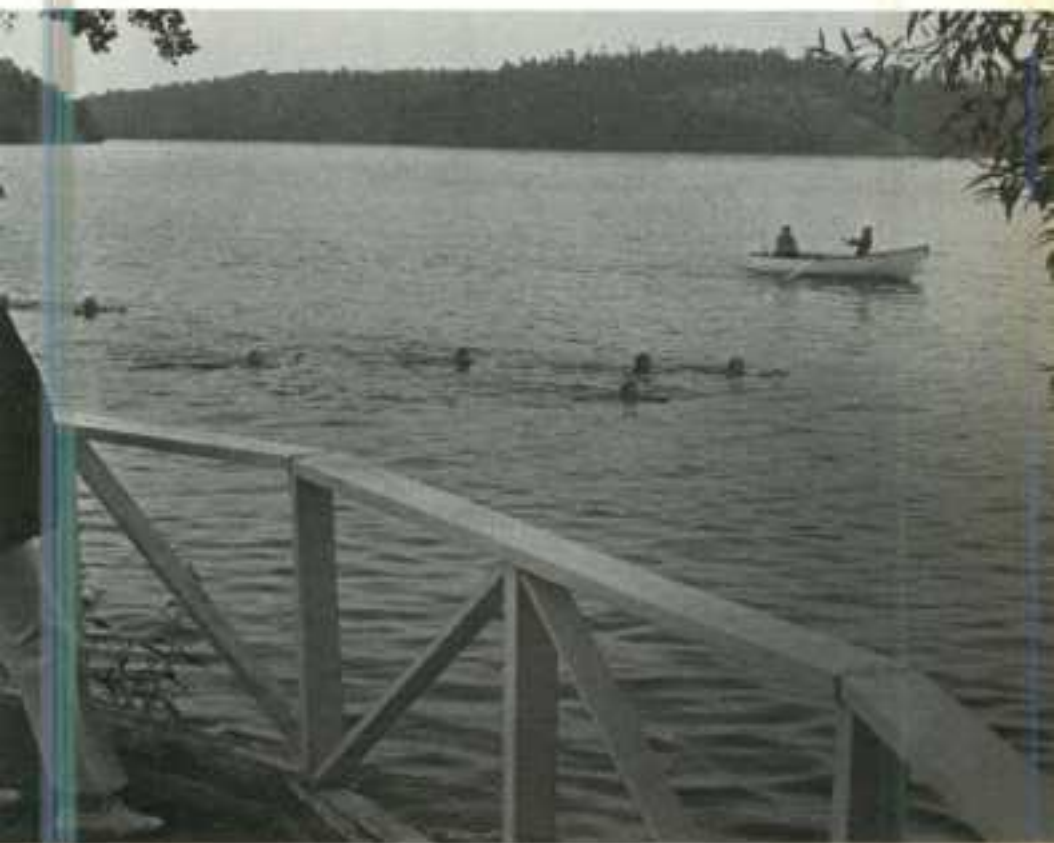
Svante Hellhager

Lennart Landelius

Robert Levin

Erik Lundgren

Ake Thorbjörnsson

Här simmar den äldre gruppen runt holmarna en kväll — det var skönt tyckte alla — det hör till blivande jollesglare. En följesbåt var med.

Långholmens varv har sin egen atmosfär i ströget gatan som skjuler de rödmålade skjuten och den yttre båtraden. Den som vintertid även används som rastströg för söderbornas nödiga jyc-kar. Närmare våren kommer så promenadsällskapen, liven kallad allmänheten och insuper färgdoften och det måste jag hålla med dom om. Men i smältvattnet känns dock en kemisk doft som även hör våren till, gamla hundskitar. Men våren tar överhand i sinnena och publiken återkommer, publik som tycker om dofter och hätar. Ibland kommer någon som har varit med för länge sen, Var med och startade kanotsektionen på tjugotalet och blev medlem år 1914. Gustav »Gurra» Lindblad heter en som »mäste ner».

Vårdopp och Notiser

I västra hamnen på Arholma träffade redaktören ett par som var från Härnösand SS. Båten var en folkbåt nr 501. Han heter Kurt Andersson och kom från Nynäshamn. Kutterstycket är och kanske förblir okänd? Efter en stunds pyssel fick jag frågan om jag kände nån som hette Wilhelm Sandberg och var vid tullen — och det visste ja. Så var den gåtan löst. Det var Villes gamla folkbåt som nu seglar norröver. Och sköt om den väl herr Andersson!

KANONSEGEL!

Peder Cederschiöld

Jakob Westinsgatan 4 Fack 10422 Stockholm 22 08/503022

Neptun, vår vänligt sinnade gud, har blivit besökt av tacksamma, solidariska gäster, som i sitt ekonomiska samvetsgranna tillstånd funnit våra holmar tillfredsällande med båtuppvärmd simutsikt, vattenklosetter, möjlighet att bli av med sopor och ta väften och så vidare, att badvattnet blir bättre varje år.

1 10:-	10:—
4 5:-or + 1 5:-krona	25:—
252 enkronor	252:—
77 50-öringar	38:50
120 25-öringar	30:—
139 10-öringar	13:90
65 5-öringar	3:25

Summa 372:65

Dessutom fanns det som Du såg: 50 pennier, en ettöring, 3 kladdiga kolar, 1 glaspinne, diverse kolapapper, kvitton och stenar.

Julfesten

Årets julfest ägde rum i Högälids ungdomsgård den 12 januari, med adress Långholmsgatan 17. De trevliga, klatschigt målade rummen erbjöd de femtiofem leksugna barnen omväxling mellan lekar och film.

Fru Annmari Rosén ledde danslekarerna ackompanjerad av Lennart Hellsing från Sällskapet. Liten paus med saft och bullen och efter kom dock väl så slitna kändisar på filmduken.

En ny omgång med tävlingar avslutades med de efterlängtrade gottpåsarna. Inträngd i ett hörn höll Svenne E. auktion. Det var en hink med godis som Marcus Alderbäck inte kunde avstå ifrån. Trettiofem föräldrar fanns med i och kring denna granfattiga men färgglada barnfest.

Arne B:son

VID TRANSPORTER

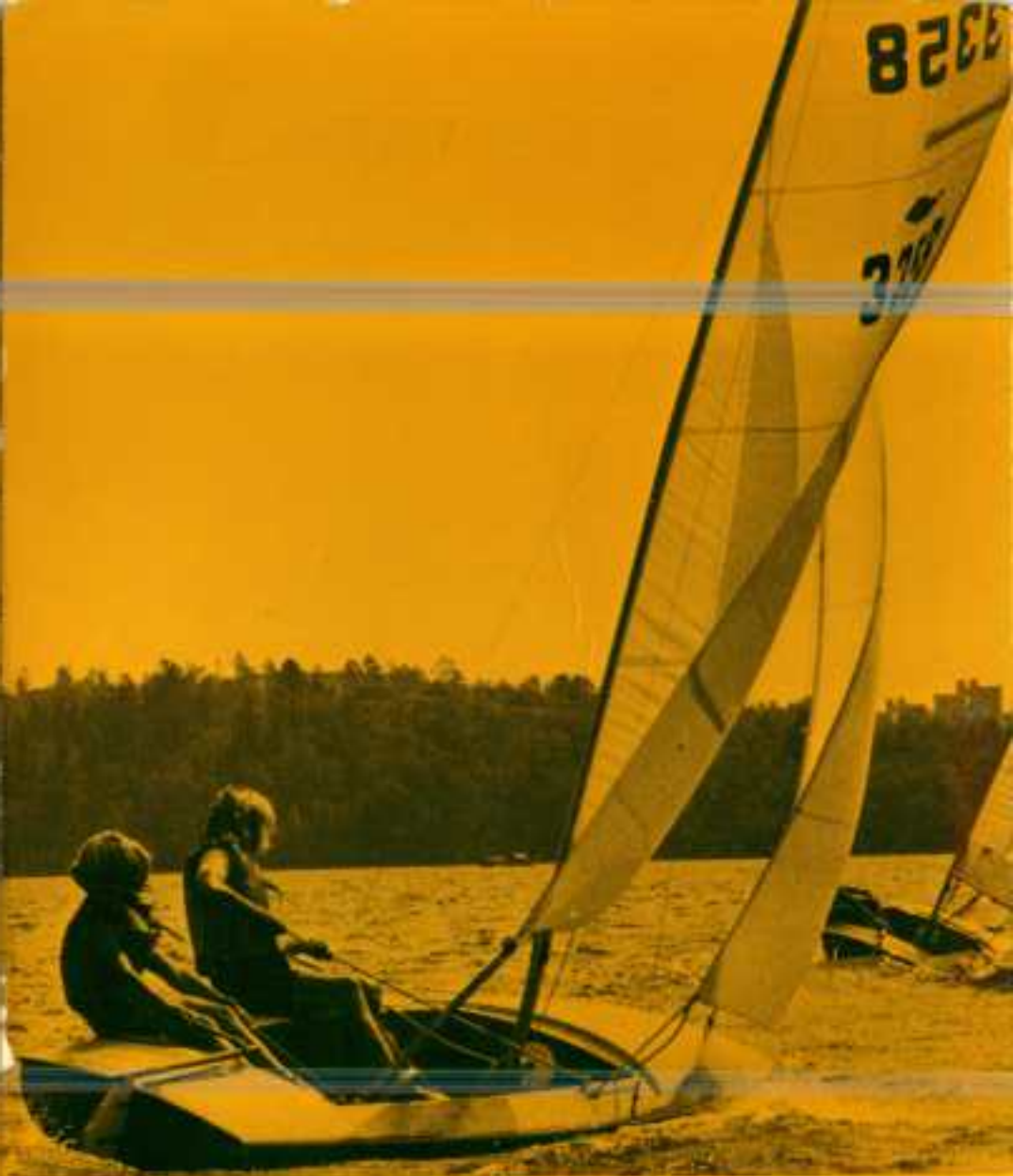
Anlita våra truckar och lastbilar

TRUCK SERVICE

Tel. växel 99 03 60

Fack 125 60 Älvsjö

SÄLLSKAPET

FRAMTIDEN

BÅTEN